

Jónak lenni jó

Idén sem feledkeztünk meg az ünnepi karácsonyi műsorunkról. December 21-én Medgyesen, a Traube teremben gyűltünk össze, hogy a már már megszokottá váló pásztorjátékunktól eltérően egy igazán szép és elgondolkodtató művet, Lev Nyikolajevics Tolsztoj Panov apó különös napja című meséjét dolgozzuk fel és adjuk elő. A színi előadást Balázs Noémi és Palea Kinga irányításával készítette el a helyi fiatalok egy lelkes csoportja.

A történet szerint az egyetlen szobácskában élő idős suszter karácsonyra készülődve magányában arról ábrándozik, milyen jó lenne Jézussal találkozni. Vágya annyira erős, hogy a szoba csendjében személyesen szólítja meg őt Jézus, és megígéri, hogy eljön hozzá. Panov apó karácsony napján türelmetlenül várja, miközben mindenkit, aki betér hozzá, megajándékozza és segít rajta. Jézus mégsem jön el, gondolja kiábrándulva, mígnem este könnyeivel küszködve ott látja szobájában mindazokat, akiken aznap segített. Az előző estéről ismerős hang ekkor megszólítja: „Miközben ezeken az embereken segítettél, velem tetted ezt”.

Az este azonban egyéb meglepetésekkel is szolgált az érdeklődők számára. Szervezetünk tagjai mintegy egy hónapon át készültek a jótékonsági vásárra, melyből a délutáni program további működését igyekszünk finanszírozni. A Báthory István Általános Iskola diákjai szavalatukkal járultak hozzá az ünnepi hangulat megalapozásához, míg a Gyöngyvirág Néptáncsoport karácsonyi kántálásával zárta a műsort.



„A karácsony nem egy dátum. A karácsony egy érzés.” Ezt az érzést szerettük volna átadni ma esti műsorunkkal mindazoknak, akik megtiszteltek minket jelenlétükkel. Köszönjük nekik, valamint minden fellépőnek!

A karácsony története

Mivel Magyarország lakossága többségében keresztény (utolsó 2011-es népszámlálás alapján), így karácsonykor a legtöbb ember Jézus Krisztus, a megváltó és a szeretet születését ünnepli. Karácsonykor sokkal többen látogatják meg a templomot is, mint egyébként egész évben. A katolikus keresztények számára az ünnep fénypontja az éjféli mise, melyet karácsony böjtjén, december 24-én tartanak (természetesen december 25-ére átnyúlik a szentmise). A reformátusoknál december 24-én istentiszteletet tartanak, december 25-én pedig úrvacsorát vesznek.

A karácsonyi asztalnak nagy szerepe jutott úgy régen, mint manapság. Régen a karácsonyi vacsoraasztalra búzát szórtak, hogy bő legyen a termés, alá pedig szalmát tettek, hogy egészséges legyen a jószág. A gazdasszony hagyományosan minden az asztalra készített, mert vacsora közben nem állhatott fel, hogy jól tojó tyúkjai legyenek. Az ünnepi asztalról nem hiányozhat a fokhagyma, melyet gonoszűzés céljából fogyasztottak, a dió, mellyel a család egészségét „jósolták” meg (ha egészséges volt a dió, a család is egészséges volt a következő esztendőben). A harmadik fontos eleme a vacsorának az alma volt, mely a családi összetartást szimbolizálta. Vacsora után a gazda vagy a gazdasszony kezébe vett egy szép, piros almát, és annyi szeletre vágta, ahányan ültek az asztalnál, mondván: amilyen kerek az alma, olyan kerek, összetartó legyen a család a következő esztendőben.

A legnépszerűbb karácsonyhoz köthető magyar népszokás a betlehemezés. Főleg gyerekek vagy fiatalok általában pásztoroknak öltözve járják a falut. Házilag készített jászolt vagy betlehemi kistemplomot visznek magukkal. Házról házra járnak közben karácsonyi énekeket énekelnek vagy (tréfás) párbeszédekkel elevenítik fel Jézus születését.



2. oldal
Benedek Zakariás
Éves beszámoló

3. oldal
Benedek Zakariás
Éves beszámoló

4. oldal
Magyarország
királyai:
Könyves Kálmán

5. oldal
Karácsonyi
pásztorlevél

6. oldal
Karácsonyi
üdvözetek

7. oldal
Hirdetések

8. oldal
Kétszeresére nő
a pályázati forrás

A lap megjelenését
támogatja:



CONSILIUL JUDEȚEAN

SIBIU

C.I.Brătianu út 32 szám
Millennium-Ház
551003 Medgyes
Szeben megye
Tel/fax:0269 832 657
www.medgyes.ro

RMDSZ éves beszámoló

A Képviselőház szállításügyért és infrastruktúráért felelős bizottságának tagjaként, illetve a négy szállítási forma ügynevezett fekete pontjainak felleltározásáért felelős bizottság elnökeként sok hasznos tapasztalatra tettem szert Bukarestben az elmúlt három évben.

Állítom: az RMDSZ-ben felkészült szakpolitikusok dolgoznak, munkánkat a román pártok is értékelik, megbecsülik. Más kérdés, hogy legtöbbször politikai érdekek mentén döntenek, holott az RMDSZ nem csak az autonómiával, a székely zászlóval, a magyar közösség szimbólumaival foglalkozik, hanem rengeteg más olyan kérdéssel is, amely az egész ország hasznára válik.

A bukaresti politika boszorkánykonyhájának egyszerű szolgálójaként ennek ellenére néha jómagam is úgy éreztem, hogy minden igyekezet hiábavaló, nincs már mit mondani, hagyjuk, hadd főzzön más, hiszen az erdélyi magyarság séfjeinek főztjét meg sem kóstolták a bukaresti kiskirályok, a „magyaros ételeket” pedig tény: számos általunk kezdeményezett, felvállalt – kérdésből profi tált az egész ország, nem csak az erdélyi magyarság. Ilyen kérdések például, a teljesség igénye nélkül – amelyek kidolgozásában, megvitatásában jómagam is részt vettem – a közbeszerzési törvény, a taxistörvény, a kézműveseket támogató törvény, az o shore törvény, az új KRESZ, az utak adminisztrálására vonatkozó törvény, az önkéntes törvény (roppant fontosnak tartom, hogy az önkéntes életmentők is kaphassanak rokkantsági nyugdíjat és legyen balesetbiztosításuk), de említhetném az ANAF decentralizálását, a gáz- és villanyhálózatok fejlesztésére lehetőséget nyújtó törvényt, vagy azt, hogy sikerült kiharcolni: már nem csak önkormányzati feladat lesz a bölcsődék fi nanszírozása, hanem a központi költségvetésből is fordítanak majd az óvoda előtti oktatási intézményekre. Ugyanakkor közbenjárásunknak köszönhetően megszűnik a távolsági buszjáratokat működtető cégek monopolhelyzete, s ezáltal még inkább utas barátokká válhatnak a buszjáratok.

Négyszemközt Orbán Viktorral

Tavasszal Nagyszeben adott otthont az EU csúcstalálkozójának, amelyen az Európai Unió állam- és kormányfői vettek részt. Az Orbán Viktor által vezetett magyar küldöttség „főhadiszállása” a 19. században épült helyi Magyar Házban volt. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy személyesen fogadhattam Magyarország kormányfőjét, a Fidesz elnökét, akinek röviden bemutattam a Szeben megyei, illetve az erdélyi szórványmagyarság helyzetét.

A Donald Tuskkal és a V4-vel folytatott találkozót követően több mint egy órán át beszélgettem Orbán Viktor úrral az erdélyi, ezen belül a nagyszebeni politikai- és vallási helyzetről, illetve a kulturális- és gazdasági életről – a nap során három ízben is tárgyalhattam Magyarország miniszterelnökével. Nem mellékesen Orbán Viktor volt az egyetlen politikus, aki gyalog ment a csúcstalálkozóra.

Megtisztelő, felemelő volt a miniszterelnök úr szájából azt hallani, hogy ő otthonról, vagyis a nagyszebeni Magyar Házból ment az EU-csúcsra.

Körgyűrűt a municípiumoknak!

Jelentős szerepet vállaltam annak a rendeletnek a kidolgozásában és elfogadtatásában, mely 2027-ig minden megyei jogú város (municípium) köré elterelő út, körgyűrű megépítését tenné kötelezővé. A 43/1997. számú sürgősségi kormányrendelethez benyújtott módosító javaslatom értelmében minden megyei jogú város köré elkerülő utat lesz köteles építeni a Romániai Közúti Infrastruktúrát Kezelő Országos Társaság (CNAIR). A rendelkezés számos erdélyi, székelyföldi települést is érint, hiszen a legtöbb település mellől hiányzik a körgyűrű, a megnövekedett forgalom pedig megbénítja, élethetlenné teszi a településeket.

Áramot, gázt központi forrásból

Az Országos Helyi Fejlesztési Program (PNDL) célja a vidéken élők életminőségének javítása, amelynek elengedhetetlen feltételei az infrastrukturális beruházások.

Elektromos energia és földgáz hiányában viszont sok esetben lehetetlen fejlesztéseket eszközölni, ezért RMDSZ-es kezdeményezésre Bende Sándor kollégámmal egy törvénykezdeményezést iktattunk. A kezdeményezés lényege, hogy a helyi önkormányzatoknak ezután a központi költségvetésből is nyíljon lehetőségük az elektromos energia és a földgázhálózatok kiépítésére, bővítésére, modernizálására, vagyis az önkormányzatoknak lehetőségük nyílik PNDL-s pályázatok

révén ilyen irányú fejlesztéseket eszközölni.

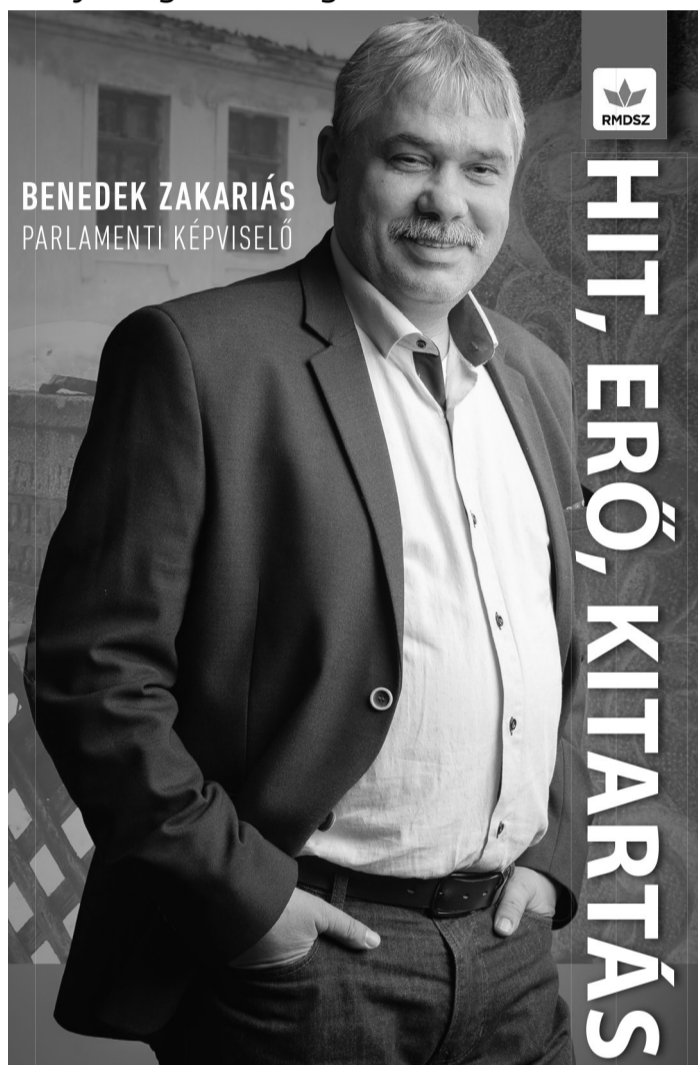
Jó az Unió!

2018-ban kétszer is az urnák elé hívtuk választóinkat, s nagy örömmel szolgál, hogy az erdélyi magyarság mindkétszer fontosnak tartotta élni szavazati jogával, fontosnak tartotta, hogy az RMDSZ jelöltjein keresztül hallathassa hangját a helyi és európai fórumokon.

Utóbbiról szólva úgy vélem, az európai uniós támogatások az elmúlt években megváltoztatták a vidék infrastruktúráját és nagyban hozzájárultak a családok életszínvonalának növekedéséhez. A kisebbségi jogok védelme mellett a gazdasági célkitűzéseknek is fontos szerepük van, hiszen az uniós támogatások hatékony felhasználása Székelyföldön és a szórványban is olyan gazdasági fejlődést biztosíthat, amely fi ataljaink itthon maradását, közösségünk gyarapodását szolgálja. A legjobban működő modelleket kell átvegyük Európából, Székelyföld esetében véleményem szerint Dél-Tirol a követendő példa.

Szórvány: ahol a lét a tét

A Magyar Országgyűlés 2015. november 3-án a határon túli magyarság iránt viselt, az alaptörvényben rögzített felelősségnek megfelelően november 15-ét, Bethlen Gábor (1580-1629) erdélyi fejedelem születésének és halálának napját a magyar szórvány napjává nyilvánította. Ezen a napon a fősze-





replők maguk a szórványban élők, kultúrájuk, mindennapjaik bemutatása. Románia Parlamentjében – nagyszebeni lakosként – Udvarhelyszék mellett a szórványt is képviselem, Winkler Gyula pedig az Európai Parlamentben próbál tenni azért, hogy lassítsa az egyre gyorsuló szórványosodási folyamatot.

Többször, több helyen is elmondtuk: világos szórványstratégijára van szükség, mert a szórványban élőknek az elsődleges problémát a nyelv, a kultúra megtartásának eszközei, a közintézményekben az anyanyelv használata jelenti. A magyarság megmaradásának biztosítása szórványban a legnehezebb, ezért akár területenként külön programokat kell alkotni, hogy megállítsuk a szinte már megállíthatatlant.

Az RMDSZ új alapszabályzata, amelyet a szövetség a 13. zilahi kongresszusán fogadott el, rögzíti, hogy a szórványmagyarság parlamenti képviselője biztos befutó helyen legyen. Ez mérföldkő a szórvány számára – ahonnan nem mellékesen rendszerint ötvenezer voksolnak a tulipánra a parlamenti választásokon – ugyanis ez az alapelv az erdélyi magyar közösség belső szolidaritását is erősíti.

Örvendetes, hogy az RMDSZ parlamenti listáin mindig biztos bejutó helyen szerepel egy olyan jelölt, aki a szórványmegyéből származik, és emiatt soha nem jutna be megyei listán a parlamentbe. Szórványvidéken alig pár százalékos a demográfiai arányunk, emiatt a parlamenti képviselet egyszerűen elérhetetlen, de az önkormányzati jelenlétet is nagy nehézségek árán tudjuk megtartani.

Roppant örülök, hogy miután Székelyudvarhely nem tartott igényt rá, idén közbenjárásomra Nagyenyed adhatott otthont a Míves Emberek Sokadalmának. Az Artera Alapítvány nemzetközi, igazán emlékezetes rendezvényt hozott tető alá, amely méltó a város történelméhez, kulturális múltjához, ugyanakkor a régióban élő közösség igényes szórakoztatására, minőségi kultúrára való nevelésére is nagy hangsúlyt fektetett, ugyanakkor az esemény közönségformáló ereje sem elhanyagolandó.

Szórványban van az igazi való világ, ahol a szó szoros értelmében a lét a tét. Természetesen tovább folytatjuk a harcot szimbólumaink szabad használatáért.

Erről jut eszembe: felhívtam azon román kollégáim figyelmét, akik zsigerből elutasítanak minden olyan kezdeményezést, amely jó lenne a székelyföldi, az erdélyi magyaroknak, hogy az Erdély címerében megtalálható hét vár szimbólum – amitől sokakat ugyanúgy kiráz a hideg, mint a naptól és a holdtól – rá van festve az Aranyosgyéres melletti 71-es légi támaszpont harci repülőgépeire is. Nem hiszem, hogy nem jó románok azok, akik szükség esetén meg kellene védjék az országot...

Összetartozunk!

Sokszor felteszem magamnak a kérdést: elmondható-e ma is, hogy leggazdagabb erkölcsi, szellemi és érzelmi erőforrásunk a nemzet összetartozásának tudata? Elmondható-e, hiszen azt látjuk, halljuk nap mint nap, hogy a szavazati jogot is elvonnék tőlünk, az önhibánkon kívül az anyaországtól elszakított területeken élőktől egyes nemzettársaink, holott egykor a magyar Országgyűlésben egy híján húsz székely képviselő dolgozott a

házáért!

„Soha le nem mondani, soha el nem csüggedni, ha kell, mindig újrakezdeni” – mondta Kossuth, s ez érvényes napjainkra is. Soha nem szabad feladni a harcot, akkor sem, ha túlerővel állunk szemben, akkor sem, ha napról-napra fogyunk, s akkor sem, ha nehéz megmaradni. Ma, amikor fiataljaink elvándorlása ellen, valamint önazonosságunk megőrzéséért folytatunk elkeseredett harcot, különösen fontos a hazaszeretet, na meg az összefogás. Hiszem: mostani küzdelmünknek is van értelme, s meglesz az eredménye is, különösen ha lesz bennünk elég hit, erő, kitartás és akarat, hogy közösen, összefogva, egy emberként megvívjuk harcunkat!

Mikor fivérek összetartoznak, a hegyek arannyá változnak - tartja a közmondás. Szétszakított, a huszadik században erősen próbára tett nemzetünk esetében talán kétszeresen is igaz a kijelentés, hiszen a nehézségekből az összetartozás, az összefogás emelt ki: jó érzés tudni, hogy van egy „nagytestvérünk”,



akinek foghatjuk a kezét ezekben az embert próbáló időkben is! 2020-at Magyarország kormánya a nemzeti összetartozás évévé nyilvánította. Örülünk, hogy úgy érzik, ők is felelősek értünk, és felelősek minden magyarért.

Nemzetünk összefogása, a magyar-magyar testvéri szeretetnek köszönhetően ma már nem trianoni szétszóratásunkat gyászoljuk egymástól sok száz kilométerre magunkba roskadva, hanem közösen ünnepeljük a túlélést, az újrakezdet. A testvéri összetartozást. Hiszen széttépheték országunkat a külső és belső ellenségek, de hiszem, hogy nemzetünk szellemi és spirituális egységét soha nem tudják széjjeltörni, testvért a testvértől nem tudnak elválasztani, még akkor sem, ha határokat húznak közénk. Ha van valami, ami az élet viszontagságai ellen védelmet nyújt, az az igaz testvéri szeretet, az a kötelék, amely erősebb mindennél.

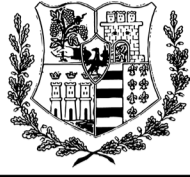
Köszönet mindazoknak, akik nem csüggednek, akik kitartanak, köszönet, akik minden áldott reggel munkába indulnak, becsülettel teszik a dolgukat, tekerik megmaradásunk, közös jövőnk biciklijét, és köszönet a Jóistennek, amiért mindig megsegít a nehéz pillanatokban.

Köszönet mindazoknak, akik nem tévesztik szem elől, hogy együtt erő vagyunk, szerteszét gyöngeség, akik tudják, hogy csak együtt lehetünk sikeresek, csak akkor találhatjuk meg számításainkat, ha egy nemzetként nézünk szembe a magyar élet próbatételeivel. Ugyanakkor sietek leszögezni azt is, **nekünk nem az jelenti a győzelmet, ha az érdekvédelmi szövetségünk nyer, nekünk az jelenti a győzelmet, ha az erdélyi magyarság nyer.**

Hiszem: a nehézségek és a fel-felerősödő magyargyűlölet dacára Erdély az a hely, ahol jó lesz magyarnak lenni, főleg ha mindannyian igent mondunk a magyar nemzetre, az együvé tartozásunkra, a magyar érdek képviseletére, hagyományaink ápolására, anyanyelvünk megóvására.

Sikerekben gazdag, boldog új évet kívánok!

Benedek Zakariás
parlamenti képviselő



Magyarország királyai: Könyves Kálmán



Sorozatunkat, melyben a legjelentősebb magyar királyokat ismertetjük olvasóinkkal, I. Szent Lászlónál hagytuk abba. Közel két évtizedes uralkodását egy nem kevésbé jelentős személy, az I. Géza első házasságából származó Kálmán folytatta.

1070 körül született, öt testvére közül csak öccsének, Álmosnak a neve ismert. A források szerint Szent László már gyermekkorától papnak szánta, egyházi nevelésben részesült. Ennek később

nagy hasznát látta, a kortárs külföldi források a legműveltebb európai uralkodók közé sorolták.

Fiatal korában nem sok esélye lehetett a trónra, hisz az utódlási rendben ketten is előtte álltak (Lampert, Dávid). A hazai krónikák külsejét meglehetősen előnytelennek mutatták be: selypnek, kancsalnak, púposnak és sántának ábrázolták. Ebben bizonyára szerepet játszott az is, hogy II. István halála után a Kálmán által megvakított II. Béla utódai kerültek a trónra, s így az udvari történetírók kötelességüknek érezték elítélő értékelését.

Ha ezek a jellemzések nem is hitelesek, testi hibái szerepet játszhattak László döntésében. Míg Kálmán az egyházi pályán haladt előre (pappá szentelték, majd püspök lett), addig testvére, Álmos világi nevelést kapott és 1091-ben már Horvátország élén állt. Szent Lászlónak nem volt fiúgyermek, s a trónöröklésről nem rendelkezett előre.

Erre csak 1095 tavaszán került sor, amikor Álmost jelölte utódjául. Kálmán nem nyugodott bele a döntésbe, és lengyel földre távozott. Kibört a trónharc. László váratlan halála után két pártra szakadt az ország; az előkelők egyik csoportja Álmost, a másik a Krakkóból visszahívott Kálmánt támogatta. Nem tisztázott, végül is hogyan dőlt el a küzdelem, de mivel külső segítséget egyik fél sem vett igénybe, nyilván a belső erőviszonyok döntöttek Kálmán javára.



Uralma elején még Álmossal kormányoz, sőt a visszaállított dukátus élén is testvérét találjuk. Az 1096-os esztendő nagy eseménye, a nem kevés bonyodalmat okozó első kereszties hadjárat magyarországi átvonulása után folytatja László expanzív balkáni politikáját, s 1106-ig, elődjéhez hasonlóan, ő sem ismeri el a gregoriánus jogokat. Horvátor-

szági hatalma megszilárdítása érdekében Velencével kell rivalizálnia. Ennek rendeli alá dinasztikus külpolitikáját is, a nápolyi normann-házból házasodik, László lányát pedig Bizáncba adja férjhez.

A balkáni sikerek mellett halicsi, vlagyimiri hadjáratai rendre kudarcot vallanak. 1102-ben horvát királlyá koronázzák (Horvátország 1918-ig tartozik a magyar koronához), majd 1105-ben Zárát, Traut és Spalatot is hódoltatja.

Királysága első évtizedében belpolitikája szintén László vonalát követi. Törvénykönyvében már enyhül a lászlói szigor, ez mutatja a feudalizálódás előrehaladását. Rendezi Erdély státusát, ő állítja fel a vajdaságot, Horvátországban pedig a báni intézményt. 1111-ben megszervezi a tizenkettedik, nyitrai püspökséget. Egyházpolitikája 1106-ban meredek fordulatot vesz: lemond az investitúráról, elfogadja a papi nőtlenség elvét, de attól már elzárkózik, hogy a papok a pápának hűbéresköt tegyenek. Ettől kezdve külpolitikája egyértelműen pápabarát.

1106-tól felújulnak harcai Álmossal, aki nehezményezi Kálmán fiának, Istvánnak az előzetes megkoronázását. Német és lengyel segítséget keres, de Kálmán újra és

újra leveri trónfoglalási kísérleteit. 1107-ben felszámolja a dukátust s Álmosnak vissza kell vonulnia a közélettől. Ekkor alapítja a dömösi apátságot, de hamarosan Passauba menekül és V. Henrik segítségét kéri Kálmán ellen. Ez a kísérlete sem vezet eredményre.

1110-ben Kálmán elveszti első feleségét és hamarosan ismét megházasodik; az új királyné Kijevből érkezik. A frigy azonban balul sikerül: Eufémia megcsalja. Kálmán hazaküldi

az asszonyt, aki már apja udvarában szüli meg fiát, Boriszt. Kálmán nem ismeri el a gyermeket.

Élete utolsó éveiben, nyilván magánéletének kudarcai miatt is, egyre visszavonultabban él, mély vallásosságban keres vigaszt. A megpróbáltatások azonban haláláig kísérik. 1115-ben Álmos ismét összeesküvést szít ellene s Kálmán elveszíti türelmét.

Testvérét, annak fiát, Bélát és három főemberét megvakíttatja, s ezzel úgy véli, kizárt trónutódlásuk. Ekkor már súlyos beteg. Utolsó rendelkezéseként felszólítja az előkelőket fia trónra juttatására, majd 1116 februárjában meghal. Kálmán az Árpád-kor kiemelkedő uralkodója volt, de az uralkodása alatti állandó trónviszályok miatt az Álmos-ági királyok alatt érdemei háttérbe szorultak. Ebben persze Szent László kiemelkedő kultusza is szerepet játszott.



Karácsonyi pásztorlevél

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal!” (János 1,14)

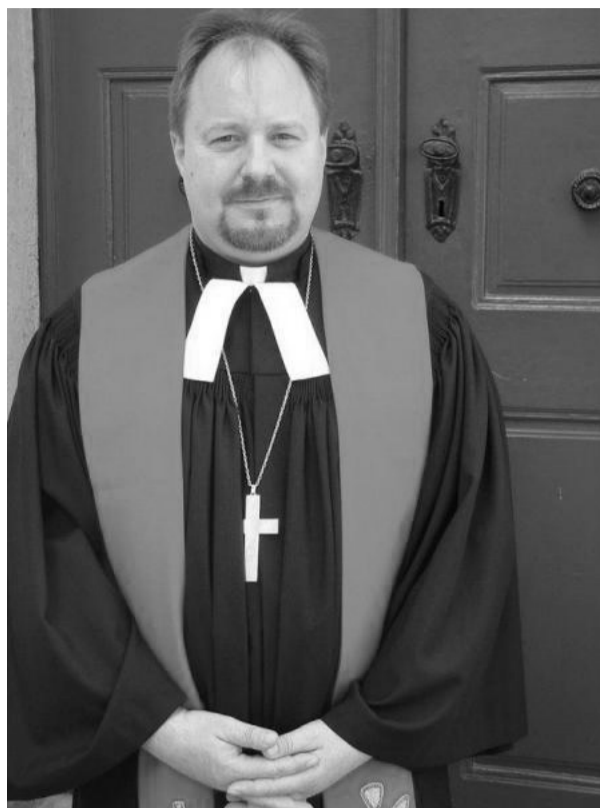
Keresztyén testvéreim!

Olyan korszakban élünk, amelyben gyermekeink digitális lábnyoma, internetes jelenléte már a méhen belüli időszakban elkezdődik. Szülők sokasága úgy ad hírt gyermeke születéséről, hogy feltölti magzata ultrahangképét a közösségi háló felületére. A digitális jelenlét és eszközök használata elkísér bennünket a születéstől a koporsóig, jelen van mindennapi életünkben, és míg egyfelől segítőtárs, megkönnyíti, felgyorsítja dolgaink végzését, ismeretszerzésünket, addig másfelől rabjává válunk, valóságos függőkké. A vizuális kultúra korszakában pedig egyre inkább rádöbbenünk, hogy szavakkal, a „csupasz” beszéddel egyre nehezebb eljutni az emberekhez. A hangok önmagukban erőtlenekek, a körülöttünk levő „képi zajban” elvesztődnek. Fiatal nemzedékünk egyenesen digitális bennszülöttként nő fel. Amíg az idősebb generáció számára ijesztő a digitális élettér újdonsága, amíg a digitális műveltség megszerzése verejtékes tanulás, addig a legfiatalabbak ebbe születnek bele, játszi könnyedséggel tanulják meg kezelni és otthonosan használni az új eszközöket.

Van ennek az új világának egy kulcsszava, egy paradigmikus terminus technikus: a virtualitás. Ez a kifejezés a latin virtus szóból származik, ami képességet jelent. Mai új jelentéstartalma szerint az, ami látszólagos, jelképesen létező, álvalóságot teremtő, képe a valóságnak. Nagyon sok jelentésárnyalata van a kifejezésnek, egy azonban közös a rokonértelmek sokaságából, hogy a virtuális nem valódi, inkább képe, látszata a valóságnak. Ebbe a virtuális látszat valóságba, valóság pótló utánzásba van beleszédülve a világ. A tényleges valóságot, a reálisan létező környezetet, szinte észrevétlenül felválthatja, kiszoríthatja és helyettesítheti a látszat.

Ebben az elmagányosodó, hagyományos közösségeit leépítő világban, melyben a környezeti tényezők együttes hatása alakítja valóságunkat, 2019 karácsonyán ismét emlékeztet a Szentírás: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal!” (János 1,14)

Az Ige testté lett. Ez komoly, időszerű figyelmeztetés a ma emberének. Hajlamos a világ a hitet a virtualitással, a karácsonyi születéstörténetet a tündérmesékkel összemosni. Kétezer év távlatából olyan messzinek tűnik Jézus születése, olyan megfoghatatlannak tűnik személye. Jézus Krisztust, mint embert és Istent egy személyben, sehogyan sem tudjuk értelmünk számára megfoghatóvá tenni. Az Ő személye egy csoda, egy titok és az emberi gondolkodás számára mindig megfelfejthetetlen és megbotránkoztató marad, sőt annál is több, egyenesen bolondság (1Kor 1, 23-27). Őbenne, aki



több mint 2000 évvel ezelőtt megszületett Betlehemben, aki Názáretben nevelkedett, akit Jeruzsálemben keresztre feszítettek és meghalt, benne az Ige testté lett. Az Ő történelmi személyében Isten belépett a mi emberi, történelmi valóságunkba. Betlehem sötét és hideg éjjelében valóságosan megszületett fájdalom, verejték és vér árán. Sorsközösséget vállalt a hierarchikus lépcső legalján levőkkel, védtelen és kiszolgáltatott volt a hatalmasokkal, gúnyolódókkal szemben.

Az éhség, szomjúság, fáradtság, az öröm és bánat az ő sorsa is lett egészen. Isten emberré válásában nincsen sem játék, sem kaland. Ez nem látszat, nem illúzió, hanem valóság! Éppen ezért mi nem csak

elvontan beszélünk Istenről, mint a filozófia vagy a költészet, hanem arról tanúskodunk, amit személyesen és valóságosan megélünk Vele. Isten nem virtuális látszat jelenléttel ajándékozott meg minket. Luther sem hiába hangsúlyozta azt, hogy az úrvacsorában, a kenyérben és a borban felfoghatatlan módon, de valóságosan jelen van a krisztusi megdicsőült test. Krisztus megváltói műve, születése, halála és feltámadása, részesedése Isten dicsőségében, nem egy virtuális fantázia, nem allegória, hanem valóságos történelembe ágyazott esemény.

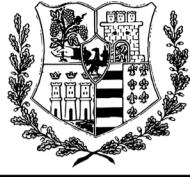
Pontosan ezt üzeni a karácsony, a megtestesülés csodája, ahogy a véges befogadja a végtelent, az emberi az istenit: Isten, a mi Istenünk valóságos, létező, megtapasztalható jelenlét. A minket szerető Isten valóságosan jelen van és jelen kíván lenni a mi életünkben. Boldog az az ember, aki Péter apostollal együtt 2019-ben is el tudja mondani, hogy „Te vagy a Krisztus, az élő Isten fia!” (Mt 16, 16b)

Joó Sándor gondolatai vezessenek a további elmélkedés útján, aki így fogalmazott:

„Éppen azáltal, hogy Jézus Krisztus valóságos ember és valóságos Isten, pontosan ezen keresztül viszi bele a mi bukott emberi létünkbe a megváltó isteni erőt és értelmet. Éppen azért, mert olyan Istenben hihetünk, Aki Jézusban emberré lett közöttünk, azért lehetséges az is, hogy mi, te meg én, másképpen élhessünk. Keresztyénül, krisztusi módon, úgy, mint akik naponként tapasztalják önmagukon, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. Mivel az örök isteni Ige testté lett Jézusban, azért lehetséges az is, hogy Jézus mibennünk is testté és vérré váljék, mibennünk is megtestesüljön, általunk is kiabrázolt és megélt valósággá legyen. Ezért lehetséges az is, hogy Jézus most kijöjjön velünk és bennünk a gyakorlati életbe (...) a családunk körébe, a hétköznapiakba, a gépek és az íróasztalok mellé, az utcákra és üzletekbe, mindenhová!” (1959. november 1.)

Krisztus valóságos jelenléte tegye áldottá életünket, családjunkat, közösségeinket! Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindannyiunknak áldott karácsonyi ünnepeket!

Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház
Adorjáni Dezső Zoltán püspök



Karácsonyi üdvözetek

Tagore a nobel díjas indiai filozófus írja: „ Minden újszülött gyermek azt az üzenetet hozza magával a világba, hogy Isten még nem veszítette el hitét az emberben”.

A Betlehemben világra jött Kisdedet maga a gazdagon ajándékozó Isten adta a világnak, aki lényege szerint maga a jóság. „Úgy szeretette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta értünk, hogy, aki Benne hisz el ne vesszen, hanem örökké éljen”.(Jn.3.16). Isten nagy szeretetének a napja ez. Ezért a karácsonyfa, ezért a betlehem, ezért az éjféli szentmise. Olyan titokkal állunk szemben, amelyről csak térden állva elmélkedhetünk.

Mit üzen nekünk a Krácsony? A karácsony a kereszténység üzenete. Titokzatos módon közelebb viszi az embert Istenhez. Titokzatosága minden embernek szól, legyen kételkedő vagy hívő. A kételkedőknek azt mondja, hogy emberi életünket titkok veszik körül, amelyeket pusztán ésszel átlátni nem lehet, csak a hit szemével. A hívő ember pedig leborul a jászolban fekvő titok előtt s csodálja, hogy Isten ennyire közel jött, hogy őt nézheti, érintheti, karjaiba veheti, de meg is ostromozhatja, meggyalázzhatja, sőt fel is feszítheti a kereszt fájára. Isten egy lett közülünk, hasonló lett hozzánk mindenben, a bűnt kivéve. A hívő ember képes belátni, hogy a betlehemi jászol, a golgotai kereszt ugyanabból a fából készült. Születés és halál, fény és árnyék, emberi és isteni cselekvés csodálatos összhangban vannak egymással.



A karácsony azt is üzeni, hogy szívben és lélekben nekünk embereknek is közelebb kell kerülnünk egymáshoz. Közelebb kell kerüljenek a házastársak egymáshoz. Talán húzódik köztük egy vékony válaszfal, vagy akad olykor egy kis idegenkedés. Közelebb kell férkőzniük egymáshoz szülőknek és gyermekeknek, akik közé egyre nagyobb meg nem értések, türelmetlenségek vernek éket. Közelebb kell kerülnünk egymáshoz mi emberek, mert közünk van egymáshoz, ugyanannak az Atyának vagyunk gyermekei és testvérei Krisztusban.

A karácsony az öröm üzenete. Az angyal öröme hívja fel a pásztorokat. „Nagy örömet adok tudtul nektek és majd az egész népnek!”(Lk 2,10). Ezt az örömet Jézus ajándékozta nekik. Ezekkel a gondolatokkal kívánunk minden jóakarátú embernek Istentől megáldott, boldog Karácsonyt!

Medgyesi Római Katolikus Plébánia

Egy letétbe helyezett kincs őrzése (1 Tim.6,20a)

Pál apostolnak a Timóthesuhoz írt 1. leveléből most éppen azt a részt idézem, amely két ember- Pál és Timóteus – közös lelki felismerésről szól. A felismerés, amire ők ketten már eljutottak az, hogy Isten, az evangéliumban kincset bízott ránk. Ezért, Pál, parancsolja is, hogy Timótheus tartsa meg a rábízottakat, különösen, hogy a tévtanítók száma elég nagy az ő környezetében. Timótheusnak, tehát, ha el nem akarja veszíteni az evangélium kincsét, helyt kell állnia, tudatosítania kell magában, hogy mit jelent az evangélium és mit helyezett el Isten benne.

1.Az evangélium, ha hittel van egybekötve, kincs minden ember

számára.Ezt tudatja Pál ebben a részben. De miért kincs? Mivel megláttat velünk lényeges dolgokat. Például, Isten aláhajló szeretetét láttatja meg, amivel Isten, a bűnben élő ember felé, együttérző részvétét fejezi ki. Pont úgy, ahogy az irgalmas samaritánus példázatában az igaz szívű samaritánus, aki sem idejét, kötszerét, pénzét nem sajnálva, megállt, lehajolt a félholtra vert emberhez és segített neki. Igen, így hajol alá Isten karácsonykor mihozzánk is. És ezt a megértő, aláhajló segítséget adja tudtul az evangélium most nekünk is. Imádkozzunk ebben az adventben, hogy hittel tudjunk tekinteni Istennek, az ünnepen hozzánk szóló üzenetére, az evangéliumra, mert igazi kincs lesz ez a léleknek.

2.De miben rejlik Isten evangéliumának a kincs mivolta, felbecsülhetetlen értéke? Mindenekelőtt abban, hogy olyasmit mond, amit mindenki vár, amit mindenki szeretne, hogy t.i. Megváltó érkezik. Ki érkezik? A Megváltó? És mitől vált meg a Megváltó, amikor érkezik? Ennek a szónak a kimondásakor különböző képzetek elevenednek meg bennünk. Ezen a ponton annyi mindent tudnánk felsorolni, hogy mi mindentől kellene életeinkben megváltatnunk, ha az Isten jobban segítene. De a Biblia világosságot teremt: nem a múlandó ügyeinkhez akarja Isten a támogatását, szabadítását adni az ünnepen,- persze, nem mintha nem érdekelné Őt ami velünk itt történik,- hanem

a lelkiekhez. Isten tudja, hogy legnagyobb segítség részünkre az lesz, ha a bűnök elleni küzdelmeinkben áll oda mellénk. Ez , ugye, lesújtó is, hisz mindegyre szembesül az ember a mások ellen, tudatosan vagy „ártatlanul”, elkövetett vétkekkel. De reményteljes is, hisz a vétkeket, mint felhalmozott adósságokat, nem kell rejtegetni többé. Jézus ugyanis bocsánatot hoz ezekre érkezésével. Vajon lesz, aki elmondja ünnepkor Neked ezt az üzenetet? Kérlek, figyelj, mit mondanak karácsonykor az angyalok: „Megváltó született tinéktek”.Tehát, neked is.

3. Ezt a kincset érő jóhírt azonban, parancsolja Pál Timótheusnak, őrizni, vigyázni kell. És itt érezni lehet, hogy Pál szava egy kicsit aggódóvá válik, mert látja, hogy a Timótheus szívében elhelyezett kincs, mintha nem volna teljes biztonságban. Tudniillik, a kincsre lecsaphat a tolvaj. De mindenekelőtt csak akkor sikerülhet egy tolvajnak a tolvajlás, ha a kincsét az ember felületesen kezeli, nem vigyázza. Kérdezném: vajon ki , vagy mi veszélyezteti a te kincsedet? A békeség az ünnepben nagy kincs, de kérdés: meglesz-e, megmarad-e? Isten Kainnak egykoron ezt mondta:”A bűn az ajtó előtt leleselkedik és reád van vágyódása, de te uralkodjál rajta.”

Kívánom, kedves medgyesi Olvasóm, hogy kincshordozó és kincsőrző légy te is az ünnepen. Állj be azok sorába, akik felajánlják magukat annak, aki hitet és megbocsájtást munkál. Ismerd fel, hogy advent és karácsony nem annyira az általunk megterített asztról szól, mint inkább az Isten által megterített asztról, ahova Ő sok kincset helyezett még el és, amit Jézusban, a mi Urunkban és Megváltónkban, kész szétosztani közöttünk.

Békés, boldog karácsonyt adjon az Isten Neked és családnak!

Üdvözlettel:

Székely Zoltán Márton,
medgyesi ref.lelkész



A magyar kártya napja



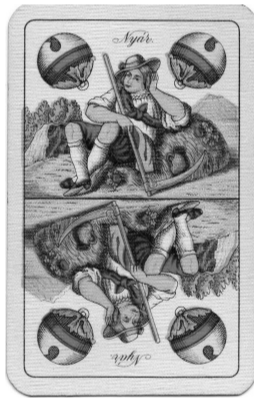
December 29-e csak részben számít rövid pihenőnek a két ünnep között. Ekkor tartjuk ugyanis a kevesek által ismert „Magyar kártya napját”.

A magyar kártya, más néven Tell-kártya 32 vagy 36 lapos kártyatípus, a legismertebb magyar kártyajátékok eszköze, Schneider József pesti kártyafestő 1836-os találmánya. Magyarországon és a német nyelvterületen a legelterjedtebb, Európa jelentős részén a francia kártya után a legkedveltebb játékkártyatípus, azonban a világon a legnépszerűbb kártyajátékok nagy részét ez utóbbival, és nem magyar kártyával játsszák.

A közhiedelemmel ellentétben a játékkártyák ma már nem egzisztencia romboló bűnök hordozói, a régóta használt ördög bibliája kifejezés is egyre inkább kultúrtörténeti érdekességként kerül felemlítésre. Mert valamikor elégették az apró lapocskákat, egyházi- és világi tiltások sora jelezte a kártyázókkal szembeni társadalmi ellenszenvet. A XX. századra megszelídültek az indulatok és a kártyák iparművészeti- vagy kis-grafikai műfajként jelennek meg a múzeumi életben, hétköznapjainkban pedig társas játékok ártatlan eszközeként szerepelnek.

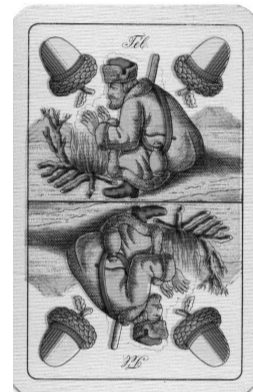
A magyar kártyafestők különleges kártyakép megalkotásával járultak hozzá az egyetemes kártyakultúra gazdagságához.

1835 körül készültek el Pesten Schneider József és Chwalowszky Ödön kártyakészítő mesterek műhelyeiben a napjainkban magyar kártyának nevezett játékeszköz első példányai. Az új, keletkezését követően regionálissá váló kártyatípus az egyetlen standard kártyakép, mely irodalmi mű hőseit ábrázolja és epizódjait idézi fel. Schiller Tell Vilmosa a biedermeier ízlést és divatot követve jelent meg a kártyaképeken. A tükörképesség-



gében és témájában is új játékszer nem csak Magyarországon, de Közép-Európa-szerte kiszorította a korábban általánosan használt egyalakos kártyaképeket. Kezdetben helvét- vagy svájci-német volt a játék neve.

A köztudatban még napjainkban is él a tévhit, mely a magyar kártya svájci eredetét állítja. Ezt hirdeti Zolnay Vilmos sokak által idézett könyve, a Sulinet az interneten és a magyar kártyagyártás fellegvárának történeti tájékoztatója is. Svájcban viszont a Tell kártyát soha nem ismerték, nem is gyártották. A Tell- vagy magyar kártya magyar találmány és ezt Zsoldos Benő 1980-ban megjelent tanulmányában, később a Kártyalexikonban is olvashattuk, valamint Jánoska Antal „kártyatörténész” derítette ki, hogy az 1830-as években készült az első olyan kártya, amely a Tell-történet figuráit ábrázolta. Schneider József pesti műhelyének a cenzúra nem engedte volna magyar szabadsághősök szerepeltetését. A kártyafestő így a messzi Svájc németellenes szabadságharcosairól készítette metszeteit. A korai 15. században kialakult német kártya színeit (piros, zöld, makk és tők) vette át a magyar kártya.



Támogatók - Partnerek

MEDGYES
Szebeni út, 174 A szám
Tel. 0269 838 241



NAGYSZEBEN ÉS VIDÉKE

KÖZÉLETI KULTURÁLIS LAP

Megjelenését támogatja a COMMUNITAS Alapítvány Alapítva 1902-ben, Nagyszébenben

BRUTĂRIA **Eldi** PÉKSÉG

CONSILIUL JUDEȚEAN SIBIU BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ ASTRA SIBIU

St. George Barju, nr. 5-7
550178 Sibiu - România
C.F. - 400917
Tel.: +40 269 210 551
Fax: +40 269 215 775
http://www.bjstrasibiu.ro
bjstrasibiu@gmail.com

100 ROMANIA 1918-2018 LA LIBERTATE SI LA SAZBATOARE

Birou Logistica MEDIAS : str. A. Vlaicu nr.106, 0744-588936,
Tel&Fax 0269-448049 Centru Tehnic SIBIU
str. St. cel Mare nr.102A, 0744-588369, Tel&Fax 0269-235549
web site : www.techservice.ro, e-mail : medias@techservice.ro



ADEZIVI, ETANSANTI,
RULMENȚI, CURELE, SCULE
ECHIPAMENTE SI
CONSUMABILE
INDUSTRIALE

TECH SERVICE

IINA FAG

rulmenți, șuruburi, simeringuri, curele

HERASIB
YOUR SUPPLIER

RO - 551041 Mediaș
Str: Aurel Vlaicu nr. 104
Tel./Fax: 0269-842069
Mobil: 0740-063.748, 0752-294637
e-mail: vanzari@heraindustrial.ro

audio expert **Sună bine!**
www.audioexpert.ro

audiologie
protezare auditivă
service aparate auditive
consultații ORL, logopedie

RO - 551026, Mediaș
Str. I. Ghe. Duca, nr. 32, et. 1
Telefon/Fax: 0269-834.422
Mobil: 0740-063.748
E-mail: info@audioexpert.ro

APROV Raktár- és építő-
anyagok szaküzlet

APROV

Anyagok építkezéshez
(és belső munkálatokhoz)

Kohászati termékek
(cső, tábla, profil, drót)

Anyagok hő- és
elektromos berendezésekhez

Mezőgazdasági eszközök
és vegyi műtrágyák

**Építészeti
megoldások!**

Virgil Mădăraș nr. 4, Măgurești (Gara Cămpeni) megye, 41 híd mellett
+4 0749 847242 / 0361-67-0000 / 011406-APROV

Kétszeresére nő a pályázat keretösszege

Az idei 1,1 milliárd forintról jövőre kétszermilliárd forintra nő a külföldi magyarság szülőföldön való boldogulásának elősegítését célzó, A magyar kultúráért és oktatásért elnevezésű pályázat keretösszege – jelentette be a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára pénteken Budapesten.

Potápi Árpád János közölte: a központi pályázati kiírás keretösszege 700 millió forintról 1 milliárdra, a regionális pályázati kiírások teljes keretösszege 400 millióról 1 milliárd forintra nő.

Az államtitkár beszámolt arról, hogy változik az igényelhető támogatás mértéke is: a központi pályázati kiírás keretében 500 ezer és 10 millió forint közötti összegre, a regionális pályázati kiírások esetében 300 ezer és 3 millió forint közötti támogatásra lehet pályázni.

Potápi Árpád János fontos változásnak nevezte, hogy egy pályázó csak egy pályázatot nyújthat be, azaz vagy a központi, vagy a regionális pályázati kiírásra jelentkezhet. Szintén változás, hogy a nemzeti jelentőségű intézmények nem nyújthatnak be pályázatot, a korábban számukra igényelhető kétszermilliós forintos összeget támogatásként kapják meg az érintett intézmények.

A pályázat keretében a magyar közösség céljait szolgáló kulturális és oktatási programok, ahhoz kapcsolódó tevékenységek, írott és elektronikus média, könyvkiadás, civil szervezetek, egyházak, belső egyházi jogi személyek, intézmények működése, valamint fejlesztések és ingatlanberuházások támogatására lehet pályázni. A központi pályázati kiírás esetében ingatlan- és gépjárművásárlás is támogatható – közölte az államtitkár.

Elmondta, a regionális pályázatok lebonyolítását négy régióban (Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Vajdaság) a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. által alapított leányvállalatok, valamint a nemzetpolitikai célok iránt elkötelezett határon túli lebonyolító szervezetek közreműködésével valósítják meg.

A pályázati felhívások célja a Magyarország határain kívül élő magyarság szülőföldön boldogulásának, Magyarországgal való sokoldalú kapcsolatai ápolásának és fejlesztésének előmozdítása, magyar nemzeti azonosságtudatának megerősítése az oktatás és a kultúra támogatásával.



Potápi Árpád János hozzátette, hogy a határon túli magyar jogászhallgatókat segítő, 2012-ben indított Dr. Szász Pál tanulmányi ösztöndíjprogram keretösszegét a korábbi 18-ról 36 millió forintra emelik.

Az ösztöndíj célja, hogy jól képzett, a nemzet iránt elkötelezett, a magyar és a többségi állam szerinti szaknyelvet egyaránt ismerő, mindkét országban tapasztalatokat szerzett jogászok legyenek a külföldi közösségekben.

Az ösztöndíjat azok a külföldi hallgatók nyerhetik el, akik szülőföldjükön jogi tanulmányokat végeznek és érdeklődnek a gazdasági jog iránt. A harminc ösztöndíjast év közben magyarországi ügyvédek folyamatosan segítik, tutorálják, a nyári gyakorlatukat pedig neves budapesti ügyvédi irodáknál töltik.

Potápi Árpád János erről közölte, 2020-ban 30 tanulónak tudnak helyet biztosítani: Romániából tizenegy, Szlovákiából hét, Szerbiából négy, Ukrajnából három, Horvátországból és Szlovéniából egy-egy, valamint a diaszpórából három pályázónak. Tájékoztatása szerint az igényelhető támogatás mértéke a tavalyi duplája, 1,2 millió forint pályázónként; az összeget három ütemben utalják át.

A magyar kultúráért és oktatásért elnevezésű pályázat központi kiírására 2020. január 31-ig, a regionális kiírásokra – régióként néhány nap eltéréssel – január végéig lehet beadványokat benyújtani.

forrás: bgazrt.hu



A SZERKESZTŐSÉG

Nagy-Küküllő

Felelős szerkesztő:
Balázs Botond

Főmunkatársak:

Balázs Noémi, Lukács Gyöngyi,
Soldorfean Zsuzsa, Kiss Noémi,
Palea Kinga, Kémeri Attila, Töttösi
Gergő, Fazekas Attila

Technikai szerkesztés:

Töttösi Gergő

Korrektúra:
Töttösi Gergő

Lap-arculat imázs:
Bukur Tamás

**Megjelenik havonta a
Medgyesi MADISZ gondozásában.**

A lap elektronikus formában is olvasható a www.medgyes.ro honlapon.

Postacím:

Szeben megye, Medgyes, I.C. Brătianu út, 32-es szám, i.sz. 551003

E-mail:

madisz@medgyes.ro

Nyomdai kivitelezés:

S.C.GARAMOND TIPOGRAFIE S.R.L.

ISSN - 2277 0115

Példányszám: 2000, Tiraj: 2000